

دنباله شماره قبل
(در باب اوث)

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
رئال جامع علوم انسانی

ماده ۳۴۵ - اگر وارث پدر و مادر بودند یا دخترهای متعدد پدر و مادر هر کدام $\frac{1}{2}$ میبرند و همه دخترها $\frac{1}{2}$ میبرند در این صورت دارائی و ماترک میت طبق فرضه بین دخترها و ابوین تقسیم میشود اضافه نمی آید اما اگر دخترهای متعدد یکی از ابوین موجود بود $\frac{1}{2}$ فرض دختر و $\frac{1}{2}$ فرض احمد ابوین است و $\frac{1}{2}$ اضافه می آید که بر میگردد با احمد ابوین و دخترها اخemasاً یعنی $\frac{1}{2}$ اضافه به پنج قسمت تقسیم میشود یکی برای احمد ابوین و چهار برای دخترها و دراین فرض صحیح است قسمت از عدد ۳۰ حساب میشود حاصل ضرب مخرج سهم که شش است در مخرج رد که پنج است $\frac{5}{30}$ سهم یکی از ابوین و $\frac{24}{30}$ سهم دخترها .

ماده ۳۵. اگر با یک دختر یکی از ابین زوج بود زوج ربع و احد ابین سدس و دختر نصف و باقی بر میگردد باحد ابین و دختر ارباعاً یعنی بعد از اینکه هر یک از زوج و دختر واحد و احد ابین فرض خودشان را برداشت باقی مانده بدختر و احد ابین بر میگردد و زوج چیزی نمیرد و این مسئله صحیح است قسمت را از عدد چهل و هشت بکیریم حاصل ضرب مخرج را که چهار است در مخرج فرض که دوازده است ۲۷ عدد برای دختر است ۲۴ بالفرض و سه عدد رداً و احد ابین ۹ عدد زیرا هشت عدد بالفرض و یک عدد برد میرد دیگر برای زوج بواسطه رد چیزی نمیرسد فقط ۱۲ عدد میماند آنهم فرض زوج است و در همین مسئله اگر بجای زوج زوجه باشد آنچه بدختر و احد ابین بر میگردد اضافه میشود چون زوجه نهن میرد.

ماده ۳۶. اگر وارث پدر و مادر شوهر و دو دختر یا بیشتر بود فرض باطل میشود و در حق دخترها باین معنی پدر مادر یک ششم از تمام مال و شوهر یک چهارم از تمام مال را میرند بقیه آنچه میماند برای دخترها است که از دو ثلث کمتر است و همچنین اگر وارث هیئت پدر و مادر و زوجه و دو دختر یا بیشتر باشد.

ماده ۳۷. هر گاه وارث زوج و احد ابین و دخترهای متعدد باشند اول شوهر ربع و پدر سدس و بقیه میماند برای دخترها که از دو ثلث کمتر است ولی اگر بجای زوج زوجه باشد یک هشتم زوجه و یک ششم احد ابین و $\frac{1}{5}$ دخترها و آنچه اضافه میاید بر میگردد بدخترها و به احد ابین اخماماً به نسبت سهامشان $\frac{1}{5}$ پدر $\frac{4}{5}$ دخترها در این مسئله میشود تقسیم را از عدد ۱۲۰ بکیریم حاصل ضرب ۵ که مخرج رد است در مخارج فرض که بیست و چهار است.

ماده ۳۸. بدرستیکه رد فاضل فریضه بمادر در صورت فقدان پدر یا ممنوع بودن پدر است از بردن ارث بواسطه یکی از جهات منع و یا بودن حاجبی از

برای مادر درغیر این صور مادر از فاضل فریضه چیزی نمیبرد مثل آنکه کسی فوت شود وارث او پدر و مادر و یک دختر است و اخوه ابیانی یا ابی هم دارد در این فرع مادر و پدر هر کدام یک ششم بالفرض میبرند نصف هم مال دختر است بالفرض و مقداری که اضافه میماند بر میگردد به پدر دختر ارعاباً $\frac{1}{4}$ مال پدر و $\frac{3}{4}$ برای دختر است.

ماده ۴۹ - لباس و انکشتر و شمشیر و قرآن میت بعنوان حبوه مال پسر اکبر و ارشد او است بعضی‌ها قید ارشد را لازم نمی‌دانند.

ماده ۵۰ - در صورتی که اعیان مذکوره متعدد باشد پس با استعمال پدر آنها رد و قرار دادن برای خودش همه آنها مال پسر بزرگ است و اما اگر آنها را برای خود اختصاص داده باشد ولی استعمال نکرده داخل در حکم حبوه فیست داخل در ترکه میت است.

ماده ۵۱ - اگر اکبر اولاد دختر باشد حبوه باو نمیرسد و اگر با دختر بزرگ پسری کوچک‌تر از او بود حبوه مال آن پسر است اما اگر دو پسر یا بیشتر هم بزرگ و هم سال بودند مثل اینکه از چند مادر باشند. در این صورت حبوه تقسیم میشود بین آنها بالسویه.

ماده ۵۲ - اگر مادر که هیئت فقط اشیاء حبوه باشد باید بین وارث تقسیم شود.

ماده ۵۳ - حبوه در صورتی به پسر بزرگ میرسد که خود میت تصرف در او نکرده باشد به نحوی که خارج کرده باشد آنها را از اینکه میراث باشد مثل اینکه وصیت کرده او را بفروشنده پولش را در فلان مصرف خرج کنند.

ماده ۵۴ - اولاد اولاد با بودن اولاد ارث نمیبرند چه پسر باشند چه دختر اما اگر اولاد بلافصل نبود اولاد اولاد قائم مقام اولاد خواهند بود.

ماده ۵۵ - با بودن پدر و مادر اولاد اولاد هر چه پائین روند محروم از

ارث نمی‌شوند مثلاً اگر کسی فوت بشود پدر دارد و زواده‌ها و نتیجه‌هه دارد با پدر میت ارث میبرند.

ماده ۴۶— اولاد اولاد چنان‌که قائم مقام پدر خودشان هستند در بردن ارث همچنین قائم مقام آنها هستند در نصیب آنها پس هر فرقه میبرد نصیب کسی را که با او نزدیک است مثلاً اولاد پسر چه یکی باشد یا متعدد نصیب پسر را میبرند و بین خودشان تقسیم میکنند و اولاد دختر نصیب دختر را میبرند اگر چه همه ذکور باشند.

ماده ۴۷— اگر اولاد پسر با اولاد دختر هردو فرقه موجود باشند اولاد پسر دو سهم میبرند و اگر چه یک نفر باشد و آنهم دختر و اولاد دختر یک سهم میبرد اگر چه متعدد باشد و همه پسر.

ماده ۴۸— اولاد اولاد منع میکنند و حاصل میشوند زوجین را از نصیب اعلا که نصف در زوج و ربع در زن بی نصیب ادنی که ربع و نمن باشد یعنی با بودن اولاد اولاد زوج ربع میبرد و زوجه $\frac{1}{4}$ میبرد.

ماده ۴۹— اگر کسی بمیرد وارد او منحصر باشد به پدر و مادر و یکی از زوجین اولاد پسر هم دارد در این فرع پدر و مادر هر کدام $\frac{1}{2}$ و زوج $\frac{1}{4}$ زوجه $\frac{1}{8}$ میبرند بقیه مال اولاد پسر است بواسطه قرایة نه بالفرض.

ماده ۵۰— هرگاه بوده باشد برای میت پدر و مادر و اولاد دختر واحده در این مسئله نصف از تمام مال فرع اولاد دختر است و پدر و مادر هر کدام $\frac{1}{2}$ و بقیه مال بر میگردد با اولاد دختر و ابوین اخemasاً پدر و مادر هر کدام $\frac{1}{2}$ اولاد دختر $\frac{3}{4}$ و در همین مسئله فرع چنانچه اخوه ابوینی یا ابی برای میت موجود بود هازادیکه بمادر و پدر و دختر اخemasاً بر میگشت فقط به پدر و اولاد اولاد بر میگردد بمادر چیزی بر نمیگردد و هازاد ار باعماً بر میگردد به پدر و اولاد دختر یک چهارم از آن به پدر و $\frac{3}{4}$ با اولاد دختر.

ماده ۵۱— اگر با ابوین و اولاد دختر شوهر هم بود هر یک از ابوین $\frac{1}{2}$

و شوهر $\frac{1}{4}$ - و بقیه مال اولاد دختر میباشد و در این فرع ضرر باولاد دختر میخورد زیرا فریضه بربع و نصف و دو سدس تقسیم نمیشود.

ماده ۵۳- اگر وارث منحصر بود با بوین و اولاد و دو دختر یا بیشتر در این مورد ترکه میت مطابق است با فریضه زیرا دو ثلث سهم اولاد دخترها و یک ثلث سهم ابوبن است بالسویه هر کدام $\frac{1}{2}$ اما اگر در این فرض زوج یا زوجه موجود باشند پدر و مادر و زوج یا زوجه فرض خود را میبرند و نقص بر دو ثلث سهم اولاد دخترها وارد میشود قبیله باید دانست که مخرج فروض در همه جا مجموع ترکه است.

ماده ۵۴- اخوة و اجداد ارث نمیبرند مگر بعد از نبودن اقرباً مرتبه قبل.

ماده ۵۵- اجداد میت با برادران میت شریک هستند در میراث و همچنین جد فردیک باولاد بر در شریکند و برادر با جد بعيد شریکند در ارث.

ماده ۵۶- نزدیکتر از هریک از دو صنف جد و اخوه منع میکنند دورتر از همان صنف را مثل آنکه اجداد میت اولی واحقند بمیراث میت از اجداد پدر میت یا مادر میت و اخوه میت اولی هستند از اولاد اخوه در صورت بودن اخوه و اولاد اخوه مقدمند از اولاد اولاد برادر در صورت بودن اولاد برادر.

«در میراث اخوه».

ماده ۵۷- هر گاه وارث باشد بچند برادر ابوبنی یا چند خواهر ابوبنی ترکه بین آنها به تساوی قسمت میشود و هر گاه چند برادر و چند خواهر ابوبنی بمقاد (الذکر مثل خطالاثین) بین آنها تقسیم میشود.

ماده ۵۸- با بودن اخوه ابوبنی اخوه ابی از بردن ارث محروم است.

ماده ۵۹- اخوه مادری ارث میبرد چه با اخوه ابوبنی و چه با برادرهای

ماده ۵۹. اگر اخوه مادری با اجداد نبودند فقط برادر مادری وارث بود اگر یکنفر بود خواه پسر خواه دختر $\frac{1}{2}$ مال را بالفرض و بقیه را ردّاً و اگر متعدد بودند $\frac{1}{3}$ بالفرض و بقیه را ردّاً و ذکور و انانث یکسان میبرند.

ماده ۶۰. اگر با اخوه و اجداد زوج یا زوجه بود نصیب اعلا را میبرند زوج $\frac{1}{2}$ زوجه $\frac{1}{4}$.

ماده ۶۱. اگر وارث منحصر بود به یک برادر ابوینی یا برادر پدری تمام مال را بالقربابه میبرد و اگر متعدد بودند همگی مثل هم میبرند اگر ذکور باشند و اگر برادر و خواهر هستند پسر دو برابر سهم دختر میبرد.

ماده ۶۲. اگر وارث منحصر بیک خواهر ابوینی یا پدری بود مال را تمام‌اً میبرد نصف را بفرض و باقی را ردّاً و اگر متعدد بودند تمام مال را میبرند دو ثلث به فرض و بقیه ردّاً.

ماده ۶۳. اگر وارث منحصر باشد بیک خواهر امی شش یک مال را بالفرض بقیه را ردّاً میبرد و همچنین برادر امی که تنها باشد $\frac{1}{2}$ بالفرض بقیه را ردّاً میبرد و هر گاه زیادتر بودند ثلث را $\frac{1}{3}$ به فرض و بقیه را ردّاً میبرند و تقسیم میکنند بالسویه.

ماده ۶۴. اگر وارث برادران ابوینی یا ابی باشد یا اخوه مادری تنها یک سدس مال اخوه مادری است اگر منفرد باشد و اگر متعدد باشند یک ثلث از تمام مال را میبرند و باقی مال اخوه ابوینی یا ابی است چه همه ذکور باشند چه مختلف.

ماده ۶۵. اگر جمع شد خواهر ابوینی یا ابی با اخوه مادری فقط مادری سدس میبرد اگر یکی باشد و ثلث میبرند در صورت متعدد و خواهر ابوینی یا ابی نصف میبرند بالفرض و باقی را ردّاً میبرد بدون خواهر و برادر ابوینی یا ابی.

ماده ۶۶. در فرع سابق اگر زوج هم با آنها باشد زوج نصف مال را میبرد

چون اولاد ندارد آنوقت اخوه مادری یک ششم همیرد اگر تنها باشد و یک سوم همیرد اگر متعدد باشند و مابقی مال خواهر ابوینی یا ابی است بالقرابة.

ماده ۶۷- اگر وارث اخوه مادری بود یا خواهر ابوینی یا ابی خواهرهای ابوینی یا ابی دو ثلث را میبیند و اخوه مادری در صورت تعدد ثلث مال را میبیند که در این صورت مالیه مطابق فریضه خواهد بود اگر منفرد بود یک ششم را میبیند و در این صورت یک سدس اضافه میماند بر میگردد با خوات ابوینی یا ابی و اخوه امی چیزی بر نمیگردد.

ماده ۶۸- در فرع قبل اگر زوج هم با آنها باشد نصف مال زوج است و فرقه مادری سدس همیرد در صورت انفراد و ثلث همیرند در صورت تعدد با قیمانده را فرقه ابوینی یا ابی میبینند ولی اگر بهجای زوج زوجه باشد $\frac{1}{4}$ زوجه همیرد و فرقه مادری سدس در صورت اتحاد ثلث و در صورت تعدد و مابقی را فرقه ابوینی یا ابی میبینند.

(در میراث اجداد).

ماده ۶۹- اجداد پدری بالانفراد میراث پدر را میبینند و اگر اجداد بالاخوه ابوینی یا ابی جمع شدند شریک خواهند بود در میراث.

ماده ۷۰- اجداد مادری ارث هادر را میبینند که ثلث است و هرگاه برای جد مادری میت اخوه مادری هم بود شریک میشوند در همان ثلث.

ماده ۷۱- جد یا جده پدری مقداری ارث میبینند که برادران یا خواهران ابوینی یا ابی ارث میبینند الا اینکه جده مادری در صورت انفراد بفرض ارث نمیبینند مثل خواهران.

ماده ۷۲- از برای اجداد امی است مقدار یکه برای اخوه مادری است از ارث بدون تفاوت منفردآ یا مجمعماً الا اینکه احد از اجداد یا جدات مادری ارث میبینند یک ثلث را بمثل میراث هادر ولی واحد از اخوه مادری سدس ارث میبینند.

ماده ۷۳. اگر منفرد شد جد پدری تمام مال را میرد و همچنین جده پدری.

ماده ۷۴. اگر جد پدری و جده پدری موجود بودند جد $\frac{1}{3}$ جده $\frac{1}{3}$ مال

را میرند.

ماده ۷۵. اگر جد مادری منفرد بود تمام مال را میرد و همچنین جده

مادری اگر تنها بود تمام مال را میرد و اگر جمع شدند تقسیم مینمایند بالسویه.

(ماده ۷۵. مکرر) اگر اجداد چهارگانه که جد و جده پدری و جد و

جده مادری باشند قبیل مادری یک ثلث میرند و بین خود تقسیم میکنند بالسویه

و جد و جده پدری دو ثلث میرند و تقسیم مینمایند به تفاوت (پسر دو برابر

سهم دختر).

ماده ۷۶. اگر احد جدین مادری یا جدین پدری جمع باشند احد جدین

مادری ثلث میرند و جدین پدری دو ثلث میرند اگر قضیه عکس شود یعنی جمع

شود یکی از جدین پدری با جدین مادری یکنفر جد پدری دو ثلث و جدین مادری

ثلث مال را میرند و بالجمله میراث اجداد از طرف پدر و از طرف مادر در صورت

اجتماع و در صورت انفرادشان از اخوه واحد زوجین ثلث نصیب جد و جده اموی و

دو ثلث نصیب جد و جده ابویینی یا ابی است خواه متعدد باشند خواه منفرد.

ماده ۷۷. اگر با اجداد چهارگانه یکی از زوجین موجود بود اگر زوج

باشد نصف و اگر زوجه باشد ربع نصیب خودشان را میرند و اجداد مادری ثلث و

آنچه اضافه بیاید مال اجداد پدری است.

ماده ۷۸. اگر با جد پدری و جده پدری جد مادری با جده مادری یا زوج

یا زوجه بود اولاً زوج یا زوجه نصیب اعلای خودکه ربع یا نصف است میرند بعد

جد یا جده مادری ثلث از اصل مال را میرد هر چه اضافه بیاید مال جد با جده

پدری است و حاصل اینست که از بودن احد زوجین وارد میشود بجد یا

جده پدری وارد میشود.

ماده ۷۹- اگر اخوه ابوبنی یا ابی با اجداد ابی جمع شدند شریک میشوند در مال جد مثل برادر و جده مثل خواهر میبرد پس اگر شخصی بمیرد جد پدری و برادر پدری داشته باشد مال میت بین هردو بالسویه تقسیم میشود ولی اگر با جد پدری و برادر پدری خواهر با جده هم بود بلذکر مثل خطالاتین بین آنها تقسیم خواهد شد.

ماده ۸۰- اگر کسی فوت شود جده و خواهرهایی داشته باشد تمام مال بین جده و خواهر بالسویه تقسیم میشود فرض برای خواهرها در این مورد نیست چنانچه سابقاً اشاره شد در این صورت اگر زوج یا زوجه با آنها باشد زوج یا زوجه نصیب خود را میبرند بقیه را جده و خواهر تقسیم مینمایند.

ماده ۸۱- اگر برادران مادری با جد پدری هم جتمع شوند برادرها فرض خود را میبرند که سدس است با اتحاد و منفرد بودن ثلث است با تعدد و مابقی مال برای اجداد است خواه منفرد باشد یا متعدد.

ماده ۸۲- اگر برادران مادری و جد پدری و جد مادری با یکدیگر در موردی جمع شدند یک سوم از ترکه سهم جد مادری و اخوه مادری است که تقسیم میکنند ثلث را بالسویه یعنی مرد و زن مثل یکدیگر میبرند و باقی که دو ثلث است مال اجداد پدری است.

ماده ۸۳- اگر در ماده ۸۲ احد زوجین هم اضافه شد اولاً زوج یا زوجه نصیب اعلای خود را که نصف یا ربع است میبرند و یک ثلث مال طائفه مادری است اعم از اخوه یا جد و هر چه باقی بماند مال فریق پدری است و نقصی که وارد شده بر طائفه پدری است.

ماده ۸۴- اگر میت اجدادی نداشت اجداد پدر یا اجداد مادر میت که مرتبه دوم هستند قائم مقام جد پدری و جد مادری میباشند چه تنها باشند چه با اخوه.

ماده ۸۵ - اگر جد پدر میت یا جد و مادر میت مجتمع شدند اجداد مادر میت یک ثلث میبینند و بین خودشان بالسویه تقسیم میکنند و اجداد پدر میت دو ثلث میبینند که دو ثلث هم میشود سه قسمت تقسیم میشود بین ابوین پدر و ابوین مادر با ابوین پدر دو قسمیت هستند، با ابوین مادر یک قسمت ولی ذکور دو سهم و انان را کسهم میبرد و آنچه عرض شد معروف و مشهور بین اصحاب است اقوال دیگر هم هست که چندان دلیل محکمی ندارند احتیاج نداریم بذکر اقوال و برای همین آنها.

ماده ۸۶ - (در میراث اولاد اخوه است) .

باید دانست که اولاد اخوه یعنی برادر زاده و خواهر زاده قائم مقام برادر و خواهر هیت هستند در صورت نبودن برادر و خواهri برای میت در تقسیم کردن ترکه را با اجداد وارث میبینند هر یک از آنها آنچه را که برادر یا خواهri اجداد یا بدون اجداد میبینند بنابراین پسر برادر یا خواهر مادری میت نصیب برادر یا خواهر مادری را میبینند که سدس است و بین برادر زاده یا خواهر زاده بالسویه تقسیم میشود خواه ذکور باشد خواه افات خواه مختلف.

ماده ۸۷ - برادر زاده ابوینی یا ابی میت تمام مال را بسبب قرابة میبینند همچنانکه پدر آنها که برادر میت است تمام مال را بالقرابة میبینند.

ماده ۸۸ - در فرع قبل اگر خواهر هم یا برادر زاده موجود بود ترکه را للذکر مثل خط‌الاثنین میبینند.

ماده ۸۹ - اگر اولاد خواهر مادری با اولاد برادر ابوینی یا ابی جمع شود یک سدس مال اولاد و خواهر مادری پنج سدس سهم اولاد ابوینی است.

ماده ۹۰ - مکرر هر گاه کسی بمیرد اولاد برادر یا دختر برادر دیگر داشته باشد که هردو برادر ابوینی باشند دختر نصیب پدرش را میبرد که نصف است و اولاد برادر دیگر نصف دیگر مال را میبرد.

ماده ۹۰- اگر کسی فوت شود دختر برادر یا دختر خواهر داشته باشد مادری و اولاد برادری دیگر داشته باشد مادری نصیب دختر برادر یا دختر خواهر نصف است اگر چه یکی باشد و نصیب اولاد برادری دیگر نصف است ولی میراثی که میبرند ثلث بفرض و بقیه بعنوان رد است.

نکته مدرسه قضیه قم
ماده ۹۱- اگر وارث اولاد خواهر ابیینی یا ابی باشند نصف مال را فرضاً و بقیه را رد میبرند.

ماده ۹۲- اگر وارث میت اولاد چند خواهر باشند تمام مال را میبرند دو ثلث فرضاً یک ثلث ردآ و اگر مشارکت نمود با آنها برادر زاده‌های مادری اولاد اخوه مادری ثلث مال را میبرند و اولاد خواهرها باقی را میبرند که دو ثلث است بالفرض و اگر زوج با آنها جمع شوند زوج نصف مال را میبرد و اولاد اخوه مادری ثلث مال را میبرد و مابقی که سدس است مال خواهر زاده‌ها است.

ماده ۹۳- اگر بوده باشد با برادر زاده‌های ابیینی یا ابی جداً نصف مال را جد میبرد و نصف دیگر را برادر زاده‌ها میبرند و اگر با همین اشخاص زوج هم بوده باشد شوهر نصف مال را میبرد و نصف دیگر هم نصف مال جد و نصف دیگر را اولاد برادر میبرند اگر چه متعدد باشند و در همین فرض اگر جده هم بود مال بین آنها تقسیم میشود باین طریق که جد دو سهم و اولاد برادر دو سهم و جده هم یکسهم میبرند.

ماده ۹۴- درصورتیکه وارث میت جداً ابی و جده و برادر زاده و خواهر زاده ابیینی یا ابی باشند جد دو سهم اولاد برادر دو سهم جده یکسهم خواهر زاده مال را میبرند و اگر با اجداد و برادر زاده‌ها جده یا جد مادری جمع شوند یک ثلث مال را جد یا جده مادری میبرند و بقیه دونثلث را میبرند و اگر با وجود اشخاص فامبرده اولاد خواهر یا اولاد برادر مادری موجود باشند از برای اولاد برادر و اولاد خواهر مادری و جد و جده مادری ثلث مال را میبرند که یک ششم آن مال جد و جده و

یک ششم مال اولاد و برادر اولاد و خواهر مادری و دو ثلث دیگر مال جد و جده پدری و اولاد برادر و خواهر پدری است.

ماده ۹۵ - اجداد با اولاد برادر میت ارث میبرند مثل برادر میت و اجداد حاجب و مانع نمی‌شونند از ارث بردن برادر زاده یا خواهر زاده.

ماده ۹۶ - برادر زاده پدری با بودن برادر زاده ابی‌ینی ارث نمی‌برد فقط برادر زاده پدری در صورتیکه با ازوای ابی‌ینی جمع شوند برادر زاده ابی مقدم خواهد بود بن پسر پسر برادر ابی‌ینی زیرا در يك درجه نیستند.

(مرتبه سوم از انساب اعمام و احوال یعنی عمو و عمه و خالو و خاله است)

ماده ۹۷ - عمو و عمه و دائی و خاله ابی با وجود اعمام و احوال ابی‌ینی ارث نمی‌برند و بعبارت واضح‌تر عمه و عمو ابی‌ینی منع میکنند عمه و عمو ابی را از ارث و خاله و خالو ابی‌ینی حاجب می‌شود خاله و خالوی ابی را و لکین عمه و عمو ابی‌ینی حاجب نمی‌شود خاله یا خالوی ابی تنها را و بالعکس.

ماده ۹۸ - رعایت می‌شود در میراث اعمام و عمات نسبشان به پدر پس اگر عمویا عمه برادر و خواهر پدری و مادری باشند یا برادر و خواهر پدری فقط باشند و حکم‌شان حکم برادر ابی‌ینی یا ابی می‌باشد پس ارث نمی‌برند بواسطه خویشاوندی نه بالفرض و قسمت میکنند مال را بذکر مثل خط‌الاتین و اگر عموم و عمه مادری باشند حکم آنها حکم اخوه مادری می‌باشد باین معنی که اگر یک‌نفر باشد سدس و اگر بیشتر باشند ثلث مال را نمی‌برند و بالسویه بین خودشان تقسیم مینمایند.

ماده ۹۹ - مراتعات می‌شود نسبت احوال یا حالات میت بمادر میت از اینکه برادر یا خواهر میت برادر یا خواهر ابی‌ینی باشند یا ابی و یا خاله و خالوی امی باشند ولی تقسیم مال بین خالوها بالسویه خواهد بود.

ماده ۱۰۰ - اگر وارث منحصر بعمو باشد تمام مال را نمی‌برد چه اینکه عمومی ابی‌ینی یا ابی یا امی تنها باشد و همچنین عمه اگر منحصر بود تمام مال را نمی‌برد.

ماده ۱۰۱ - اگر وارث منحصر بحالو یا خاله باشد هر نحو که باشد تمام مال

را میرد.

ماده ۱۰۲ - اگر وارث عموماً وعممه با هم مجتمع شدند تمام ترکه للذکر

مثل خط الاثنين بين عممه وعمو قسمت ميشود بشرطیکه عموم وعممه هردو ابوینی یا هردوا بیی باشند اما اگر عممو وعممه برادر و خواهر پدر میت باشند از طرف مادر تنها تمام ترکه بین اعمام وعممات بالسویه تقسیم میشود.

ماده ۱۰۳ - هرگاه وارث منحصر شد بعموی پدر مادری یا پدری وعممه مادری

یا بالعکس وارثی که مادری است سدس میرد هرگاه واحد باشد ثلث میرد اگر متعدد باشند تقسیم میکنند بالسویه ذکوراً و افاثاً وبقیه را عممه وعموی ابوینی یا ابی میرد للذکر مثل خط الاثنين.

ماده ۱۰۴ - اگر وارث عممو وعممه باشند هردو ابوینی و در صورت نبودن ابوینی

ابی باشند تمام مال را عممو وعممه میرند دو قسمت عمویک قسمت عممه و اگر عممو وعممه مادری بودند یعنی برادر و خواهر پدر متفقی بودند از طرف مادر تمام مال را میرند بالمناصفه بدون فرقی بین عممو وعممه.

ماده ۱۰۵ - هرگاه وارث منحصر بوده بدانی تمام مال را میرد وهمچنین اگر

منحصر بحاله باشد و هرگاه وارث دانی و خاله بود نسبت آنها را بمادر میسنجمیم اگر مختلف نبودند از جهه خویشاوندی مثل اینشکه هر دو ابوینی بودند یا هر دو ابی یا هر دو امی بودند تمام مال را به تساوی میرند و هرگاه اختلاف داشتند یعنی دانی ابوینی یا ابی و خاله امی بود یا بالعکس در این مورد آنکسیکه مادری تنها است ^۱ میرد در صورت منفرد بودن ^۱ میرند در صورت متعدد بودن آنکسیکه ابوینی است بقیه را میرد پدری تنها محروم است و تقسیم مال بین تمام وارث جد ابوینی وجد امی بالسویه و در صورت نبودن ابوینی ابی فقط قائم مقام ابوینی است.

ماده ۱۰۶ - اگر وارث عموم بود و خالو ^۱ مال خالو است چه ابوینی باشد و

چه ابی یا امی وعمو دونلث را میبرد واگر بجای عمومه بود ایضاً دونلث را میبرد واگر بجای دائمی خاله بود یک ثلث را میبرد.

ماده ۱۰۷ - اگر وارث عمو و خالو بود دونلث عمه $\frac{1}{3}$ خاله میبرد.

ماده ۱۰۸ - هر گاه عموماً خالوها متعدد بودند طریق تقسیم بین نحو است که خالوها یک ثلث را میبرند بین خودشان بالسویه تقسیم میکنند اگر در جهت خویشاوندی مثل یکدیگر باشند یعنی همه ابوینی یا ابی یا امی باشند واگر اختلاف داشتند $\frac{1}{6}$ از ثلث را مادری میبرد در صورت انفراد و $\frac{1}{3}$ از ثلث را میبرند در صورت تعدد دائمی ها و باقی مال یعنی دو سوم دیگر از ثلث را دائمی و خاله ها میبرند که ابوینی باشند یا ابی در صورت نبودن ابوینی و $\frac{1}{3}$ اصل مال را اعمام میبرند و تقسیم میشود بین آنها للذکر مثل خط الاثنین در صورتی که همکی اعمام ابوینی باشند یا ابی در صورت نبودن ابوینی و بالسویه تقسیم میشود بین آنها در صورتی که همکی اعمام امی باشند و هر گاه بعضی از اعمام ابوینی یا ابی بودند آنها یکی که امی تنها بودند $\frac{1}{3}$ از $\frac{2}{3}$ را میبرند در صورت انفراد و $\frac{1}{3}$ از $\frac{2}{3}$ تمام مال را میبرند در صورت تعداد بالسویه بین خودشان تقسیم میکنند بدون فرقی بین ذکور و انان $\frac{2}{3}$ از دونلث مال را اعمامی میبرند که ابوینی یا ابی در نبودن ابوینی بین خودشان للذکر مثل خط الاثنین تقسیم میکنند عمو دونلث ابر عمه.

ماده ۱۰۹ - اگر زوج یا زوجه اضافه شد بر احوال یا اعمام نصیب اعلای خود را میبرند که نصف یا ربع است و باقیه مال خالوان ثلث اصل مال را میبرند و باقی مال اعمام است در این فرض نقص بر اعمام وارد شد پس در صورتی که زوج با اخوال اعمام بود تمام مال را به دوازده سهم میکنیم $\frac{9}{12}$ مال زوج $\frac{4}{12}$ مال اخوال و $\frac{2}{12}$ که سدس باشد مال اعمام خواهد بود در صورتی که در جهت خویشاوندی متفق باشند مثل اینکه همه ابوینی یا امی فقط یا ابی فقط و در صورت اختلاف اعمام در جهت قرابت آنها یکی که امی فقط باشند سدس سدس را می بردند در صورت یکنفر بودن

ثلث سدس را می‌برند در صورت متعدد بودن بقیه مال اعمام ابوینی با ابی است در نبودن ابوینی و همچنین است اخوال در صورت اختلاف در قرابة زیرا متغرب بام یعنی مادری فقط سدس ثلث را میبرند در صورت انفراد ثلث ثلث را در صورت متعدد باقی از ثلث را متغرب به ابوین میبرند.

ماده ۱۱۰ - اگر اعمام و اخوال نبودند اولاد آنها قائمقام آنها خواهد بود پس اگر از برای عم ده نفر اولاد باشد و از برای عمومی دیگر یک دختر باشد نصف مال سهم دختر است و نصف سهم ده نفر عم و زاده حکمshan از بودن زوج یا زوجه حکم پدرانشان را دارا هستند و اقرب از آنها بعد را از ارث بردن منع میکنند پس پسر پسر عم ارث نمیبرد با بودن پسر عم و همچنین پسر پسر خاله با خالو ارث نمیبرند با وجود پسر دائمی یا پسر خاله فقط یک صورت یک صورت از این قاعده مستثنی است و او در صورتی است که وارث پسر عمومی ابوینی و عمومی پدری باشد برای میت که در ترکه در فرض مزبور مال پسر عموماست نه عم.

ماده ۱۱۲ - اگر نبودن اعمام و اخوال میت و اولاد اعمام یا اولاد اخوال ترکه تماماً مال اعمام و اخوال ابوین میت خواهد بود و اقرب از آنها منع میکند بعد را از ارث و اعمام و یا اخوال پدر میت در صورتیکه ابوینی باشند منع میکند ابی تنها را در صورتیکه از یک صنف باشند و الا ممکن است عمومی پدر میت ابوینی باشد یا ابی و خالوی پدر میت امی باشد یا ابی در این فرض عمومی ابوینی منع نمیکند ارث بردن خالوی ابی تنها را.

ماده ۱۱۳ - در صورتیکه میت وارثی سوای عمومی پدر یا خالوی پدر داشته باشد تمام مال سهم آنها خواهد بود و اگر باهم مجتمع شدند فریق مادری یک ثلث میبرند و بین خودشان بالسویه تقسیم میکنند خواه اعمام باشند یا اخوال و از برای فریق پدر مادری یا پدری دو ثلث مال است که دو ثلث هم سه قسمت میشود یک قسمت

مال اخوال است که بین خالوها و خالهها تقسیم میشود بالسویه دو قسمت هم مال اعمام و عمات است که عمو دو برابر سهم عمه میبرد.

ماده ۱۱۴ - هرگاه اعمام پدر میت و همچنین خالو یا خاله پدر یا مادر میت نبودند و اولاد آنها هم نبودند اعمام و اخوال جد اirth را میبرند و هرگاه زوج یا زوجه یا اعمام پدر یا مادر میت و یا اخوال پدر یا مادر میت اجتماع حاصل نمودند زوج یا زوجه نصیب اعلای خودشان که ربیع یا نصف است میبرند و نقص وارد نمیشود بر متغیر بباب نه متغیر بمادر.

ماده ۱۱۵ - هرگاه در وارث دو سبب جمع شد پس اگر حاجب نشد یکی از آن دو سبب دیگری را بهر دو سبب اirth میبرد مثل زوجه میت که دختر عمومی میت هم بود در این فرض بهر دو سبب اirth میبرد هم بسب زوجیت و هم با پسر- عموماً یا دختر عموماً میت اirth میبرد بواسطه فرابت نسبی و اگر حاجب شد یکی از دو سبب دیگر را مثل برادر مادری میت که پسر عمومی میت هم باشد در این فرض اirth میبرد بواسطه اخوت که حاجب نمیشود از سبب دیگر که پسر عموم بودن است. (مقصد دوم در میراث ازدواج)

ماده ۱۱۶ - زوجیه موجب میشود میراث را در سایر طبقات و مرائب چنانکه سابقاً معلوم شد.

ماده ۱۱۷ - زوج و زوجه از یکدیگر اirth میبرند در نکاح دائم پس در نکاح منقطع اirth نمیبرند اگرچه شرط کنند موقع ازدواج اirth بردن را بنا بر مشهور.

ماده ۱۱۸ - اirth میبرد زوج از زوجه با داشتن زوجه اولاد خواه از زوج خواه از غیر زوج باشد ربیع و زوجه از زوج نمن میبرد در صورت داشتن زوج اولاد اعم از زوجه متوفی یا از زوجه دیگر نصف میبرد زوج در صورت نداشتن زوجه فرزند وزوجه از زوج ربیع بانداشتن زوج فرزند و هرگاه زوجات متعدد شدند ربیع یا نمن بین همه تقسیم میشود.

ماده ۱۱۹ - هرگاه زوجه بمیرد و وارثی بهیچوچه نداشته باشد برای شوهر نصف از تا ترک زوجه فرضًا مال زوج و نصف دیگر را زوج ردًا میرد ولی هرگاه متوفی زوج باشد و وارثی نداشته باشد رباع مال زوجه دیگر را بزوجه نمیرسد بلکه امام علیہ السلام $\frac{3}{4}$ را می‌برد.

ماده ۱۲۰ - زوج از تمام ترکه زوجه ارث میرد حتی زمین و اشجار و ساختمان بخلاف زن که از تمام ماترک و مالیه زوج ارث میرد غیر از زمین و بنا ولی زن در قسمت بنا ارث میرد نه از خود بنا و طریقه تقویم بنا این است که زمین را با بنا قیمت می‌کنند و بدون بنا هم قیمت مینمایند صصه زوجه از رباعیه یا ثمنیه از قیمت بنا بدون زمین هیباشد.

ماده ۱۲۱ - ارث بردن زوج از زوجه یا بالعکس متوقف بر دخول نیست یعنی هر گاه زن یا مرد قبل از دخول بمیرد شخص زنده از ماترک متوفی ارث میرد.

ماده ۱۲۲ - اگر مرد در معرض هوتش عیال اختیار نماید هرگاه دخول کرد و فوت نمود عیالش از او ارث میرد و اگر عروسی نکرده فوت کرد عیالش ارث نمیرد.

(در مسائل متفرقه)

ماده ۱۲۳ - اگر عیال میت حامله بود و بعد از مرگ شوهر وضع حمل نمود آن طفل ارث میرد اگرچه پس از ولادت بلا فاصله فوت شود

ماده ۱۲۴ - اگر زن میت حامله بود و سایر وارث خواستند مالیه میت را تقسیم نمایند سهم دوپسر را کنار می‌گذارند و بقیه را بین سایر وارث تقسیم مینمایند پس اگر طفل بدینا آمد دو پسر بود که سهم آنها مفروض و معین شده و اگر دو دختر یا یک پسر و یک دختر بود یا فقط یک پسر و یا یک دختر بود مازاد از ارثیه سهم مولود به بقیه وارث به نسبت سهمشان بر می‌گردد.

ماده ۱۲۵- هرگاه کسی جنین یعنی بچه در جنین است ساقط نمود دیه او بوراث او میرسد خواه پدر و مادر یا غیر از آنها از اشخاصیکه استحقاق بردن ارث را دارند.

ماده ۱۲۶- اگر مولودی بدنیآمد که دارای دوسر و دو بدن بود ولی پشت آنها بیکدیگر چسبیده بود در این مورد طریقه ارث بردن آنها از میت به این نحو است که در موقع خواب یکی از آنها را بیدار کنید اگر با هم بیدار شدند یک نفر محرب میشود و اگر یکی بیدار شد و دیگری خواب بود دونفر محسوبند.

ماده ۱۲۷- در صورتیکه دو نفر محسوب شدند یا هر دو ذکورند یا هر دو اناث یا مختلف بر هر تقدیر از تقاضای ارث میبرند چنانکه بیکدیگر متصل نبودند.

ماده ۱۲۸- هرگاه دو نفر یا بیشتر که از بیکدیگر ارث میبرند در اثر زلزله یا بسبب دیگر زیر آوار ماندند و فوت شدند در صورتیکه معلوم نشود کدام یک قبلاً مرده اند همه آنها از بیکدیگر ارث میبرند و بوارث زنده آنها میرسد.